

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Barbara Halamus-Dyląg

Protokolant : st.sekr.sądowy Katarzyna Piątek

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2016 r. w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. R. działającej w imieniu własnym i małoletniego J. R. oraz z powództwa O. R.

przeciwko F. R.

o przyczynianie się do zaspokojenia potrzeb rodziny i alimenty

I. Zasądza od pozwanego F. R. PESEL (...) na rzecz powódki A. R. PESEL (...) kwotę 500 (pięćset) złotych miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny płatną z góry do jej rąk do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 27.08.2015r.

II. Zasądza od pozwanego F. R. PESEL (...) na rzecz małoletniego powoda J. R. PESEL (...) alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie płatne z góry do rąk jego matki A. R. PESEL (...) do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 08.02.2016r.

III. Zasądza od pozwanego F. R. PESEL (...) na rzecz powódki O. R. PESEL (...) alimenty w kwocie po 700 (siedemset) złotych miesięcznie płatne do jej rąk z góry do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 08.02.2016r.

IV. Oddala powództwo A. R. działającej imieniem własnym i małoletniego powoda J. R. w pozostałej części.

V. Wyrokowi w pkt. I , II i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

VI. Zasądza od pozwanego F. R. na rzecz powódki A. R. kwotę 2.952,00 (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa) złote w tym podatek 23% VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce A. R. z urzędu.

VII. Zasądza od pozwanego F. R. na rzecz powódki O. R. kwotę 1.476,00 (tysiąc czterysta siedemset sześć) złotych w tym podatek 23% VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce O. R. z urzędu.

VIII. Przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego w Olkuszu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. kwotę 2.952,00 (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa) złote w tym podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej pozwanemu z urzędu.

IX. Nakazuje pobrać od pozwanego F. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olkuszu kwotę 4.044 (cztery tysiące czterdzieści cztery złote) tytułem kosztów postępowania poniesionych w sprawie.

UZASADNIENIE

W dniu 27 sierpnia 2015 roku do Sądu Rejonowego w Olkuszu wpłynął pozew A. R., przeciwko F. R., o zobowiązanie pozwanego do przyczyniania się do kosztów utrzymania rodziny kwotą 2.500 złotych miesięcznie, płatną do rąk powódki poczynając od 1 lipca 2015 roku wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Powódka wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że do tej pory zajmowała się prowadzeniem domu, wychowywaniem dzieci oraz pomagała mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej. Nie pracuje zawodowo. Pozwany znęcał się nad rodziną, a od lipca 2015 roku przestał w ogólełożyć na utrzymanie rodziny. Powódka nie dysponuje środkami finansowymi mogącymi zaspokoić potrzeby jej i małoletnich dzieci- O. i J. R..

W odpowiedzi na pozew F. R. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powódka pobrała z jego konta bankowego w miesiącu lipcu i sierpniu łączną kwotę 5.000 złotych na utrzymanie rodziny, ma nieograniczony dostęp do wspomnianego konta bankowego. Nie szuka pracy, nie jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy, podczas gdy nie ma przeszkód, by powódka podjęła pracę. Pozwany kategorycznie zaprzeczył, by znęcał się nad rodziną. Wskazał, że nie są prawdziwe, przedstawione przez powódkę, informacje o jego dochodach. Zakwestionował wysokość wydatków przeznaczanych na utrzymanie na małoletnich dzieci stron. W piśmie z dnia 27 czerwca 2016 roku pozwany podkreślił, że powódka ukończyła studia administracyjne, nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych.

Pismem z dnia 8 lutego 2016 roku powódka ograniczyła żądanie pozwu z kwoty 2.500 złotych do kwoty 1.200 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2015 roku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego J. R. tytułem alimentów kwoty po 600 złotych miesięcznie płatnych z góry, do rąk powódki, do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej O. R. kwoty po 700 złotych miesięcznie, płatnych z góry, do rąk powódki, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat.

Pismem z dnia 20 czerwca 2016 roku do sprawy wstąpiła O. R., popierając powództwo wytoczone w jej imieniu przez matkę A. R..

W toku rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

F. R. oraz A. R. zawarli związek małżeński w dniu 4 października 1997 roku w K.. Z małżeństwa tego pochodzi dwoje dzieci: O. R., urodzona (...) oraz J. R., urodzony (...). A. R. z pierwszego małżeństwa ma jeszcze dorosłego syna S. W. , który studiuje i pracuje , zamieszkuje od kilku lat z babcią macierzystą – Z. G. w tym samym bloku mieszkalnym i w tej samej klatce co A. R..

okoliczności bezsporne.

W czasie wspólnego zamieszkiwania z rodziną F. R. wielokrotnie pozostawiał rodzinę bez środków finansowych na zaspokojenie jej podstawowych potrzeb. Wynagrodzenie uzyskiwane z działalności gospodarczej zachowywał dla siebie, udostępniając żonie poszczególne kwoty pieniężne wedle swojego uznania , często w niewystarczającym stopniu. Samodzielnie uiszczał opłaty związane z utrzymaniem mieszkania, czasem regulując je z opóźnieniem.

dowód: przesłuchanie powódki A. R.- k. 223v- 224 , zeznania Z. G.- k. 152-154 , przesłuchanie powódki O. R.- k. 247-248

A. R. w celu zaspokojenia potrzeb rodziny pożyczala pieniądze od swojej matki- Z. G. oraz od sąsiadki. Z pożyczonych środków kupowała podstawowe produkty żywnościowe , opłacała także zaległe opłaty, nieuregulowane w terminie przez męża.

dowód: przesłuchanie powódki A. R.- k. 223v- 224 , zeznania Z. G.- k. 152-154 , przesłuchanie O. R.- k. 247-248.

W lipcu 2015 roku F. R. sfinansował pobyt rodziny w K., co stanowiło zalecenie lekarskie w związku z częstymi chorobami J. R.. Później całkowicie zaprzestał łżenia na utrzymanie rodziny.

Na skutek złożenia przez A. R. na Policji pod koniec sierpnia 2015r. zawiadomienia o popełnieniu na jej szkodę przez pozwanego przestępstwa znęcania się , Prokuratura Rejonowa w Olkuszcu zastosowała wobec pozwanego F. R. środek zapobiegawczy w postaci zakazu zbliżania się do A. R. oraz nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z nią na okres 3 miesięcy. Na skutek zastosowanych środków zapobiegawczych pozwany opuścił dotychczas wspólnie zajmowane mieszkanie i od tego czasu nie mieszka z rodziną. Aktualnie toczy się przed tut. Sądem Wydziałem II Karnym przeciwko pozwanemu postępowanie karne o przestępstwo znęcania się nad rodziną.

W toku niniejszego postępowania pozwany uiszczal na rzecz rodziny, do rąk A. R., kwotę 1.000 złotych, której obowiązek łżenia został na niego nałożony przez Sąd Rejonowy w Olkuszcu postanowieniem o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 9 września 2015 roku.

dowód: postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia- k. 25-26 , przesłuchanie powódki A. R.- k. 223v- 224 , kserokopia postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Olkuszcu z dnia 2 września 2015 roku – k. 40-41.

A. R. zajmuje wraz z dziećmi wspólne mieszkanie stron. Wspólnie ze swoim dorosłym synem z pierwszego związku użytkuje także samochód marki F. (...). Utrzymanie mieszkania stron generuje koszt w wysokości około 600 złotych. Opłaty wynoszą około 150 złotych za energię elektryczną, 100 złotych za gaz, 130 złotych za internet i telewizję. Nadto A. R. ponosi koszt swojego ubezpieczenia na życie w kwocie 105 złotych kwartalnie, a także koszt abonamentu telefonicznego dla siebie i córki O. R. w łącznej kwocie 60 złotych miesięcznie. Wszystkie opłaty związane z utrzymaniem mieszkania od września 2015r. pokrywa matka A. Z. G. , która wspiera córkę także dodatkowo , robiąc córce w każdym tygodniu zakupy podstawowych produktów żywnościowych .

dowód: zawiadomienie o opłatach- k.17, 99a , rachunki- k. 12, 13, 17, 100, 101, 101a, 102, 103 , umowa abonencka- k. 18-19, 20, 21-23 , przesłuchanie powódki A. R.- k. 223v-224, zeznania świadka Z. G. k. 152-154.

A. R. na początku związku małżeńskiego nie pracowała zawodowo. Zajmowała się domem i wychowywaniem dzieci. Około roku 2001 A. R. aktywnie pomagała mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej, zajmując się obsługą aparatu fotograficznego w czasie wesel i imprez. Podejmowała także prace dorywcze, z których następnie zrezygnowała z obawy o sytuację panującą w domu. A. R. jest z wykształcenia administratywistą. Obecnie jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku , nie otrzymuje ofert pracy. Dorywczo A. R. podejmuje się pracy w charakterze osoby sprzątajacej. Z tego tytułu otrzymuje dochód w wysokości około 300-400 złotych miesięcznie , innych dochodów nie posiada.

dowód: decyzja PUP w O.- k. 103a , przesłuchanie powódki A. R.- k. 223v- 224 , zeznania Z. G.- k. 152-154.

F. R. od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obsłudze fotograficznej oraz filmowaniu wesel i studniówek. Kręci filmy dokumentalne, w związku z posiadaniem przez siebie sprzętem- tzw. dronami, otrzymuje także zlecenia od władz samorządowych dotyczące opracowania zdjęć lotniczych do celów ewidencyjnych. Jego filmy znajdują duże uznanie- filmy dokumentalne z wyburzania kominów w (...) B. oraz Hucie (...) były emitowane w telewizji (...). Otrzymuje liczne zlecenia od władz samorządowych, domów kultury, stowarzyszeń. Działalność

prowadzona przez F. R. ma szerokie spectrum- oferuje on fotografię ślubną, wideofilmowanie, zdjęcia z lotu ptaka, reportaże fotograficzne i filmowe, filmy promocyjne i reklamowe.

dowód: wydruk ze strony internetowej pozwanego- k. 226- 231 , przesłuchanie powódki O. R.- k. 247-248 , przesłuchanie pozwanego F. R.- k. 248-249

F. R. otrzymuje jednorazową, coroczną dotację unijną, związaną z posiadaną przez siebie nieruchomością rolną w G.. Jego własnością jest także niewykończony dom jednorodzinny, w którym aktualnie zamieszkuje. Posiada dwa drony, trzy kamery, 2 aparaty fotograficzne, dwa komputery, drukarkę i skaner. Sprzęt ten wykorzystuje w swojej pracy. Jest w posiadaniu samochodu marki F. (...).

dowód: przesłuchanie pozwanego F. R.- k. 248-249

F. R. w ciągu jednego weekendu jest w stanie zapewnić obsługę fotograficzną kilku wesel . Uzyskane z tego tytułu wynagrodzenie wynosi średnio 3.000 złotych za zlecenie.

dowód: oświadczenia- k. 118, k.119 , umowa- k. 120- 121 , zeznania Z. G.- k. 152-154 , historia operacji- k. 52

Powódka O. R., w dniu 14 czerwca 2016 roku ukończyła 18 rok życia. Obecnie jest uczennicą III klasy liceum ogólnokształcącego. Pozostaje w leczeniu dermatologicznym, które wiąże się z zakupem specjalistycznych kremów i maści. Osiąga ponadprzeciętne wyniki w nauce, ma zamiar kontynuować kształcenie na kierunku medycyna. W tym celu uczęszcza na korepetycje z matematyki oraz chemii. Korepetycje te opłaca jej babcia macierzysta-Z. G.. Ich koszt to 100 złotych tygodniowo, koszt 1 lekcji wynosi 50 złotych. O. R. potrzebuje także korepetycji z biologii oraz języka angielskiego. Nadto nie posiada zakupionych wszystkich niezbędnych podręczników do szkoły. Potrzebuje także drukarki do komputera. O. R. dojeżdża do szkoły komunikacją miejską, na co przeznaczą 30 złotych miesięcznie.

dowód: zaświadczenie- k. 104 , faktury- k. 105-108 ,kserokopie świadectw szkolnych- k. 112-113, 114- 115 , zeznania Z. G.- k. 152-154 ,przesłuchanie powódki O. R.- k. 247-248

J. R. obecnie jest uczniem II klasy szkoły podstawowej. W ostatnim czasie często zapada na infekcje układu oddechowego, posiada także schorzenia gastryczne, nie toleruje fruktozy. Z uwagi na sprawiane problemy wychowawcze, nocne lęki, wymaga także konsultacji psychologicznych. Zalecono mu także konsultacje logopedyczne, kardiologiczne i neurologiczne. J. R. potrzebuje także specjalistycznej diety, co jest związane z nietolerancją pokarmową. Chciałby uczęszczać na treningi piłki nożnej, ale nie posiada na to środków.

dowód: zaświadczenie- k. 14 , karty informacyjne leczenia szpitalnego- k. 15, 16 , zaświadczenie- k. 110 , zeznania Z. G.- k. 152-154 ,przesłuchanie powódki A. R.- k. 224-225 ,przesłuchanie powódki O. R.- k. 247-248

Zarówno O. R., jak i J. R. nie biorą udziału w pozalekcyjnym życiu szkoły, nie jeżdżą na wycieczki, nie biorą udziału w organizowanych przez szkołę wyjściach do teatru, kina czy muzeum. O. R. z powodu braku środków finansowych nie ma możliwości wzięcia udziału w studniówce organizowanej przez szkołę. Oboje potrzebują przyborów szkolnych, podręczników, zeszytów, odzieży , których matka nie jest w stanie zapewnić w niezbędnym zakresie.

dowód: zeznania Z. G.- k. 152-154 , przesłuchanie powódki Oliwi R.- k. 247-248.

F. R. nie kontaktuje się z żoną i dziećmi. Nie przekazuje dzieciom dodatkowych kwot, ani prezentów , nie przekazał córce życzeń i prezenty z okazji osiągnięcia przez nią pełnoletniości.

okoliczność bezsporna.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przytoczone dowody, które uznał za w przeważającej mierze wiarygodne. Sąd nie dał wiary jedynie pozwanemu F. R., w zakresie, w jakim negował on swoje możliwości zarobkowe. W świetle bowiem całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego twierdzenia te są dalece niewiarygodne. Pozwany twierdził bowiem, że za zlecenia otrzymuje niewielkie

kwoty, a zleceń tych nie jest dużo. Jednocześnie pozwany dopytywany wymienił szereg zleceń, które ostatnio realizował, bądź realizuje. Przyznał, że jego filmy dokumentalne związane z wyburzaniem kominów na terenie (...) B. i Huty (...) były emitowane w telewizji (...), a film „szybko rozszedł się po całym świecie”.

Twierdzeniem F. R. odnośnie wysokości jego wynagrodzenia za poszczególne zlecenie przeczą w szczególności przedstawione Sądowi dokumenty prywatne, w tym niekwestionowana przez pozwanego umowa, z których wynika, że obsługa fotograficzna wesela wraz z filmowaniem kosztuje u pozwanego łącznie ponad 3.000 złotych. Na taką też kwotę wskazywała świadek Z. G., której zeznania sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Nie uszło uwadze Sądu, że również z przedstawionej przez pozwanego historii operacji na jego rachunku, wynika, że np. zlecenie z Urzędu Miasta i Gminy O. zostało opłacone kwotą 3.000 złotych.

Sąd nie dał także wiary twierdzeniom powódki A. R., w zakresie, w jakim wskazywała ona, iż F. R. z jednego zlecenia otrzymywał nawet 4.200 złotych. Twierdzeniu temu przeczą włączone do materiału dowodowego na wniosek strony powodowej dokumenty, które nie opiewają na tak wysokie kwoty.

Podobnie, Sąd uznał, że nie może stać się podstawą ustaleń faktycznych we wskazanym zakresie przesłuchanie powódki O. R.. Powódka nie była bowiem w stanie wskazać konkretnych kwot za usługę fotografowania i filmowania. Wskazała jedynie, że usługa filmowania była droższa niż fotografowanie oraz, że były to kwoty na pewno powyżej tysiąca złotych.

Sąd uznał, że także twierdzenia pozwanego, w których przeczył on pozostawianiu rodziny bez środków utrzymania nie polegają na prawdzie. Zgromadzony materiał dowodowy, w tym w szczególności zeznania Z. G., przekonują, iż środkami finansowymi w rodzinie R. zarządzał pozwany, ograniczając powódce dostęp do wspólnie gromadzonych środków i niejednokrotnie pozostawiając rodzinę bez żadnych możliwości realizowania podstawowych potrzeb życiowych.

Zeznania Z. S. uznał przy tym za wiarygodne. Sąd miał na względzie, że zeznania świadka, będącego matką powódki należało ocenić ze szczególną wnikliwością. Zeznania te były w ocenie Sądu szczerze i spontaniczne. Świadek nie pominęła w swojej relacji także okoliczności korzystnych dla powoda: przedstawiła mianowicie, iż prawdą jest, że rodzina wyjechała dzięki pozwanemu na letnie wakacje do K. oraz, że pozwany nigdy nie przeznaczał uzyskiwanego dochodu na alkohol. Taka postawa świadka wskazuje w ocenie Sądu na prawdziwość i obiektywizm przedstawionej w toku rozprawy relacji.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego, zgłoszone w czasie rozprawy w dniu 3 marca 2016 roku oraz złożony na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2016 r., o przeprowadzenie dowodu z nagrań zawartych na płytach DVD na okoliczność sytuacji rodzinnej jaka panowała we wspólnym miejscu zamieszkania stron przed zatrzymaniem pozwanego przez policję oraz na okoliczność, że powódka kłamie w toczącej się przeciwko pozwanemu sprawie karnej, działając na podstawie art. 227 kpc. Okoliczności wzmiankowane przez pozwanego w tezie dowodowej nie mają bowiem istotnego znaczenia dla rozpoznawanej sprawy i nie mogą tym samym stać się przedmiotem dowodu. Sytuacja rodzinna oraz osobiste relacje stron postępowania nie są przedmiotem badania sądu, bowiem nie stanowią przesłanek zarówno dochodzonego roszczenia z art. 27 kro, jak i dochodzonych roszczeń alimentacyjnych.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka S. W. wobec cofnięcia wniosku dowodowego przez pełnomocnika powódki podczas rozprawy w dniu 20 września 2012 roku, a także mając na względzie, iż okoliczności sporne w sprawie zostały już w sposób dostateczny wyjaśnione (art. 217 § 3 k.p.c.).

Sąd oddalił także wniosek pozwanego o ponowne zwrócenie się do pizzerii Da G. w O. na okoliczność osiągniętych tam przez powódkę zarobków i przyczyn rezygnacji z zatrudnienia oraz o przesłuchanie świadka D. B.. Wnioski te zmierzają bowiem do przewlekłości postępowania, w rozumieniu art. 217 § 3 k.p.c. Okoliczności powyższe zostały przez powódkę A. R. przyznane. Powódka wskazała, że istotnie pracowała w pizzerii dorywczo, bez umowy, osiągając dochód w wysokości około 900 złotych. Pizzeria (...), jak wynika z niepodpisanego pisma na k. 209 nie posiada informacji o

zatrudnieniu powódki w tym podmiocie. Zbędnym zatem było przedłużanie postępowania w oczekiwaniu na uzyskanie ponownej, tym razem podpisanej informacji o treści tożsamej ze wskazanym pismem.

Sąd, na podstawie art. 227 k.p.c. oddalił także wniosek dowodowy o zwrócenie się do psychologa szkolnego oraz poradni psychologicznej na okoliczność problemów jakie sprawia małeletni J. R., okoliczności te bowiem, jako w sposób oczywisty nieistotne dla rozstrzygnięcia o roszczeniach majątkowych stron, nie podlegają badaniu w niniejszym postępowaniu.

Podobnie, na podstawie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 217 § 3 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanego o zobowiązanie powódki do przedłożenia historii choroby i leczenia stomatologicznego za 2015 roku. Kwestia powyższa nie ma związku ze sprawą, a tym samym nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Nadto wniosek ten w sposób oczywisty zmierzał do spowodowania zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Brak także było podstaw, by uwzględnić wniosek pozwanego o dokończenie przesłuchania powódki i jego uzupełnienie poprzez umożliwienie powódce odpowiadania na pytania zdawane przez pozwanego i jego pełnomocnika, albowiem powódka kategorycznie odmówiła odpowiedzi na pytania strony pozwanej na rozprawie w czasie której dokonywano jej przesłuchania i nie zmieniła swojego stanowiska w toku kolejnej rozprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 27 k.r.o. oboje małżonkowie zobowiązani są, każdy według sił i możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Obowiązek powyższy powstaje z chwilą zawarcia małżeństwa i trwa aż do czasu jego ustania. Zakres tego obowiązku zależy z jednej strony od potrzeb rodziny, rozumianej jako całość, a z drugiej strony jest limitowany możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego. Przy ustalaniu wysokości tego obowiązku należy mieć na względzie, iż każdy z członków rodziny uprawniony jest do porównywalnego z pozostałymi jej członkami poziomu życia, co stanowi tzw. zasadę równej stopy życiowej.

Roszczenie powódki A. R. o zaspokajanie potrzeb rodziny, było zasadne jedynie częściowo, to jest do wysokości 500 złotych. W ocenie Sądu kwota ta jest wystarczająca dla zapewnienia powódce A. R. i J. R. porównywalnego poziomu życia z pozwanym.

Potencjalne możliwości zarobkowe pozwanego Sąd ocenił jako znaczne. Z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia Sąd nie przyjął za wiarygodne twierdzeń pozwanego odnośnie wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego za jedno zlecenie. Sąd miał na względzie, że sposób zarobkowania pozwanego nie stanowi dla niego stałego i przewidywalnego źródła dochodu, w tym znaczeniu, że ilość zleceń zmienia się w czasie. Tym niemniej, jak wykazało postępowanie dowodowe pozwany jest w stanie uzyskać za jedno zlecenie kwotę 3.000 złotych i więcej. Jednocześnie jest osobą zapobiegliwą, źródła jego pracy nie stanowią jedynie zlecenia uzyskiwane od osób prywatnych- pozwany obsługuje także samorządy, tworzy filmy dokumentalne i reklamowe. Zlecenia tego rodzaju pozwalają w ocenie Sądu na całoroczne uzyskiwanie dochodu, są niezależne od sezonu letniego. Pozwany posiada sprzęt do pracy, ma wieloletnie doświadczenie, jego twórczość znajduje uznanie, także światowe. Jego strona internetowa przekonuje o dużym profesjonalizmie twórcy. Pozwany ma zatem szerokie możliwości uzyskania zadowalającego dochodu, pozwalającego na utrzymanie żony oraz dwojga dzieci. Także sytuacja majątkowa pozwanego jest dobra. Pozwany jest właścicielem nieruchomości rolnej oraz niewykończonego domu jednorodzinnego. Wraz z A. R. jest współwłaścicielem mieszkania, w którym obecnie zamieszkuje jego rodzina. Przez lata spędzone z powódką nie dzielił z nią uzyskiwanego wynagrodzenia, wydzielając jej jedynie niezbędne kwoty na utrzymanie. F. R. dysponuje także samochodem marki F. (...).

Ustalając kwotę należną powódce A. R. oraz J. R. z tytułu przyczyniania się przez pozwanego do zaspokajania potrzeb rodziny Sąd miał na względzie, iż powódka ponosi koszty utrzymania mieszkania stron, pełni też pieczę nad wspólnymi dziećmi stron. Jednocześnie uwzględniono, że w aktualnej sytuacji życiowej powódka jest zdolna do podjęcia pracy. Starsza córka- O. R.-osiągnęła pełnoletniość. Młodszy syn- J. R. jest uczniem II klasy szkoły podstawowej, nie wymaga zatem całodobowej opieki rodzica. Pozwany natomiast nie zamieszkuje wspólnie z rodziną, co niweluje podnoszone przez pozwaną obawy co do sytuacji domowej w czasie pełnienia przez nią obowiązków zawodowych. Okoliczności te wpływają na uznanie, że obecnie powódka jest w stanie w większym niż dotychczas zakresie podjąć działania zmierzające do uzyskania pełnopłatnej pracy zarobkowej, bądź pracy dorywczej w większym niż dotychczasowym wymiarze.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że pozwany winien przyczyniać się do utrzymania rodziny kwotą 500 złotych, co stanowi około połowy kosztów utrzymania wspólnego mieszkania stron oraz wykazanych przez powódkę kosztów związanych z potrzebami rodziny (ubezpieczenie, abonament telefoniczny).

W pozostałym zakresie natomiast powództwo podlegało oddaleniu. Niezasadnym byłoby uwzględnienie roszczenia w żądanej kwocie, obejmowała ona bowiem nie tylko koszty utrzymania rodziny jako całości, ale także koszty utrzymania małoletniego J. R., które znalazły odzwierciedlenie w przedstawionym przez stronę powodową roszczeniu alimentacyjnym na rzecz małoletniego.

Rozstrzygnięcie w zakresie alimentów na rzecz pełnoletniej córki stron- powódki O. R., znajduje swoje uzasadnienie w art. 133 § 1 – 3 k.r.o. Roszczenie to było uzasadnione w całości.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie jeszcze utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. Zgodnie z §2 tego artykułu poza powyższym przypadkiem uprawnionym do świadczeń alimentacyjnych jest jedynie ten, kto znajduje się w niedostatku. Rodzice mogą się uchylić od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możności samodzielnego utrzymania się.

Powódka O. R., pomimo iż w toku postępowania osiągnęła pełnoletniość, jest osobą, która nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie posiada żadnego majątku, który mógłby stanowić podstawę jej utrzymania. Powódka jest wzorową uczennicą, zamierza kontynuować edukację, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami związanymi z dodatkowymi zajęciami pozalekcyjnymi w postaci licznych korepetycji, zakupem dodatkowych materiałów edukacyjnych, drukarki. Powódka w chwili obecnej pozostaje w niedostatku. Jej potrzeby zaspokajane są na subminimalnym poziomie, jednie dzięki staraniom jej matki- A. R., zaciąganych pożyczkom i pomocy rzeczowej i finansowej udzielanej przez babcię macierzystą. Powódka nie jest w stanie zapewnić sobie należytej realizacji terapii dermatologicznej, wykupu lekarstw, maści i kremów. Potrzebuje nowej odzieży. Nie jest w stanie zapewnić sobie udziału w pozalekcyjnym życiu szkoły. Powódce żadną miarą nie można zarzucić braku starań o uzyskanie możliwości samodzielnego utrzymania się.

Pozwany nie realizuje obowiązku alimentacyjnego względem powódki O. R. w formie kontaktów z nią, troski o jej los, czy drobnych upominków. Tym samym całość wspomnianego obowiązku winna być przez pozwanego realizowana w formie świadczenia pieniężnego.

W ocenie Sądu żądana kwota 700 złotych miesięcznie odpowiada usprawiedliwionym potrzebom powódki. Nie przekracza także możliwości finansowych i majątkowych pozwanego, które omówiono już we wcześniejszej części uzasadnienia.

Jednocześnie w ocenie Sądu pozwany F. R. winien łożyć także na utrzymanie małoletniego J. R., przy czym żądanie w tym zakresie pozostaje usprawiedliwione w całości, to jest do kwoty 600 złotych miesięcznie. Także w stosunku do małoletniego J. R. zasadnym jest, aby całość obowiązku alimentacyjnego świadczona była przez pozwanego w formie

pieniężnej, pozwany nie realizuje go bowiem poprzez kontakty z dzieckiem, starania o jego rozwój czy wychowanie. Roszczenie to znajduje swoją podstawę w przytoczonym już art. 133 § 1 k.r.o. Małoletni J. R. niewątpliwie nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiada także majątku, który mógłby stanowić źródło jego utrzymania. Kwota 600 złotych miesięcznie winna zaspokoić w ocenie Sądu potrzeby małoletniego związane z realizacją obowiązku szkolnego, jego wyżywieniem, zakupem nowej odzieży, koniecznością odbycia szeregu wizyt i konsultacji lekarskich. Zasądzona kwota odpowiada przy tym omówionym uprzednio możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego.

Zarówno w przypadku powódki O. R., jak i małoletniego J. R. Sąd uwzględnił, że do alimentacji dzieci obowiązani są oboje rodzice, każdy według swoich sił i możliwości. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż A. R. realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem dzieci pod postacią starań o ich wychowanie, dbałość o ich rozwój, pełnienie nad nimi pieczy. Na miarę pozyskiwanych środków zaspokajają potrzeby dzieci w zakresie wyżywienia, ubioru i mieszkania. W pozostałym zakresie, potrzeby O. R. i J. R. winny być zaspokajane przez pozwanego F. R..

Sąd nadał wyrokowi w punkcie I, II i III rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Ponieważ pozwany przegrał sprawę w znacznej części, Sąd uznał, że zasadnym jest obciążenie go kosztami postępowania, zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c.

Na rzecz powódki A. R. Sąd zasądził kwotę 2952, 00 złote tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu (to jest 2.400 złotych powiększone o należną stawkę podatku od towarów i usług). Kwota ta znajduje uzasadnienie w § 6 pkt 5 w zw. z § 7 ust 4 i w zw. z § 2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Na rzecz powódki O. R. Sąd zasądził kwotę 1476,00 złotych tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu (to jest 1.200 złotych , powiększone o należną stawkę podatku od towarów i usług). Kwota ta znajduje uzasadnienie w § 6 pkt 4 w zw. z § 7 ust 4 i w zw. z § 2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Z uwagi na okoliczność, że pozwany był w sprawie reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu- adw. M. S., na jej rzecz zasądzono kwotę 2952,00 złote, zgodnie z § 6 pkt 5 w zw. z § 7 ust 4 i w zw. z § 2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Nadto nakazano ściągnąć od F. R. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4044 złote. Kwota ta stanowi sumę wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi pozwanego, oraz opłatę, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z mocy ustawy.

SSR Barbara Halamus- Dyląg